

Не ради се овде само о изборима. Напреднаци сада играју на два разбоја. Док једном руком разбијају опозицију на саставне делове, другом настављају свој посао живота – проширење Београда на води, те машине за бесконачно згртање новца за елиту на власти, о државном трошку. Ако изгубе власт, нема ни ширена Београда на води. Ако се не шири Београд на води, чиме ће да се храни та елита на власти?

У општем замајавању око избора, датума, услова, коалиција и захтева који наравно нису и неће бити испуњени, једва смо и приметили да се грандиозни пројекат Београд на води са 100 хектара узурпираног државног земљишта, сада нагло увећава за још читавих 327 хектара.

Да би нам све било јасно, најбоље је да погледамо мапу. Осим оног приобаља Саве и Савамале где су никле оне кулчине које неприродно штрче у небеса као нека имитација

Дубаија, сад се тај подухват шири на све стране. Иде преко реке на новобеоградску страну, обухвата и Савски венац, Стари град, Чукарицу, Сајам све до Хиподрома, као и неколико парцела код Бранковог моста.

Ову одлуку донела је Влада Србије у свом техничком мандату, што је веома угодно. Чекамо нове изборе, београдске и локалне, чекамо и нову владу већ четири месеца, али посао не сме да чека, па државно земљиште може да узме и ова техничка влада.

А шта је досад узето и шта је држава добила? Формално-правно већински власник Београда на води са 67% удела је предузеће Еагле Хилс, док преосталих 33% има држава Србија. Арапски (неки кажу веома контроверзни) бизнисмен Мохамед Алабар уложио је почетни капитал од 43,6 милиона евра, док је држава Србија уложила земљиште на савршеној локацији од близу 100 хектара, које је и уредила да би протерала змије, гуштере и наркомане и омогућила градњу велелепних зградурине по узору на неке Емирате на Балкану.

Уређење подразумева и измештање аутобуске и железничке станице, изградњу целокупне инфраструктуре и то кошта стотине милиона евра. Само на име доприноса за градско грађевинско земљиште које није плаћено, Београд на води дугује граду Београду чак 126 милиона евра. А ако је држава добила свега трећину власништва, то би значило да њено улагање вреди свега 20 милиона евра. И поврх свега, држава је од целог овог пројекта до сада, на име добити, приходовала мизерна три милиона евра.

То је до сада. А шта треба очекивати од сада?

Београд на води, такав какав је планиран, биће потребно оплеменити и очовечити, да се од спаваонице што је сада, претвори рецимо у „Наш Београд“ за нову елиту. Ипак ће бити превелики да се само нижу куле небу под облаке. Треба саградити садржаје који су обећани, али нису изграђени: рецимо оперу, позориште, изложбене салоне, школе и све непрофитабилне ствари које ипак чине град. Како је сасвим јасно да власник тог пројекта, ко год он био, није заинтересован да троши новац на квадрате које не може да продаје, добитна комбинација гласи – саградиће их држава.

За тај подухват душу је дао нови пројекат Експо 27. И за њега је, као и за Београд на

води, донет Лекс специјалис, што значи да се о трошењу новца никоме неће полагати рачуни. До сад су сви покушаји да се центар Београда премести у ово насеље неславно пропали. Београђани неће доле да иду ни на концерт Ника Кејва, па је пројекат Експо 27 идеалан као покриће да се на том месту заокружи нови богати напредњачки град, сопствени Дубаи на Сави. Тиме ће лепо да се огради од остатка града и његових неподношљивих житеља који неће да разумеју прогрес. У том старом граду нека отпадају точкови са аутобуса, нек се преврћу коцке по пет пута, њихов проблем.

Док се то све не спроведе, логично је да се не смеју изгубити избори у Београду. Много је велики улог у питању, па за многе ту има и места да се уграде. Ту само имамо два питања, која би код напредњака морала да изазивају озбиљну панику. Прво, где ће да позајме толике милијарде, потребне за Експо 27? И друго, ако и набаве новац, како ће толики посао да заврше на време, већ крајем 2026? Има и треће – шта ће ако не успеју? А немају са ким да поделе одговорност.

(Нова економија)